

Research Paper: Evidence of Reliability for Persian Version of the “Cumberland Ankle Instability Tool (CAIT)” in Iranian Athletes with lateral Ankle Sprain

Mitra Haji-Maghsoudi ¹, *Nasrin Naseri ¹, Shohreh Nouri-Zadeh ², Shohreh Jalali ³

1. Department of Physiotherapy, School of Rehabilitation, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.
2. Department of Physiotherapy, School of Rehabilitation, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.
3. School of Rehabilitation, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

Received: 10 Dec. 2014
Accepted: 7 Jul. 2015

ABSTRACT

Objective The purpose of the present study was to evaluate the reliability of persian version of the “Cumberland Ankle Instability Tool (CAIT)” in Iranian athletes with lateral ankle sprain.

Materials & Methods The present study is a methodological and non-experimental study. After forward and backward translation of CAIT, 46 athletes were selected with convenient nonprobable sampling from Physical Education Faculty of Tehran university and Taekwondo Club. Questionnaire was given to participants who experienced at least one lateral ankle sprain based on doctor’s diagnosis. In the second phase (one week later) the questionnaire was distributed among the participants again to test the reliability of the measured between the two tests. After collecting the data, the test-retest reliability of Persian version of the questionnaire was evaluated by calculating the intraclass correlation coefficient, standard error of measurement, smallest detectable change and Cronbach’s alpha coefficients were calculated to assess the internal consistency of the questionnaire’s items.

Results Cronbach’s alpha was 0.64, which is close to acceptable level of internal consistency (0.7-0.95). Factor analysis showed that questionnaires’ items can be classified in 4 categories with maximum of 72% variance cover. The test-retest correlation coefficient ICC for the total score of CAIT was 0.95 ($P>0.001$), indicating excellent reproducibility of the Persian version of the questionnaire. The standard error of measurement (SEM) was 1 and the smallest acceptable change (SDC) was 2.76 with 95% confidence.

Conclusion The results show that the Persian version of the CAIT can be used in athletes with functional ankle instability as a reliable tool to detect instability and assess changes caused by therapeutic interventions.

Keywords:
Functional ankle instability, CAIT questionnaire, Reliability

*Corresponding Author:

Nasrin Naseri, PhD

Address: Department of Physiotherapy, School of Rehabilitation, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

Tel: +98 (912) 6971871

E-Mail: naserins@tums.ac.ir

سنجهش تکرارپذیری نسخه فارسی پرسشنامه «ابزار بی ثباتی مج پای کامبرلند» در ورزشکاران ایرانی مبتلا به پیچ خوردنگی خارجی مج پا

میترا حاجی مقصودی^۱، نسرین ناصری^۱، شهره نوریزاده^۲، شهره جلایی^{۳*}

۱- گروه فیزیوتراپی، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

۲- گروه فیزیوتراپی، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران.

۳- دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

حکم

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳ آذر ۱۹

تاریخ پذیرش: ۱۶ تیر ۱۳۹۴

هدف هدف از مطالعه حاضر، بررسی پایانی نسخه فارسی «پرسشنامه بی ثباتی مج پای کامبرلند» در ورزشکاران ایرانی مبتلا به پیچ خوردنگی خارجی مج پاست.

روضه بیرونی، این پژوهش پیمایشی از نوع هنجاریابی آزمون است. در این مطالعه، پس از ترجمه پیش رو و پسرو «پرسشنامه بی ثباتی مج پای کامبرلند»^۱، ورزشکار به روش نمونه‌گیری در دسترس از خانه تکواندوی تهران و دانشکده تربیتبدنی دانشگاه تهران انتخاب و شرکت داده شدند. پرسشنامه به افراد شرکت‌کننده‌ای که براساس تشخیص پزشک، حداقل یکبار سابقه پیچ خوردنگی خارجی مج پا را داشتند، داده شد. در مرحله دوم (یک هفته بعد) پرسشنامه دو مرتبه بین شرکت‌کنندگان توزیع شد تا پایانی بین دو آزمون سنجیده شود. پس از جمع آوری داده‌ها، تکرارپذیری آزمون-بازآزمون نسخه فارسی پرسشنامه با محاسبه ضریب همبستگی درون‌گروهی، خطای معیار اندازه‌گیری و کمترین تغییرات قابل قبول، بررسی و ضریب آلفای کرونباخ بهمنظور ارزیابی همخوانی درونی سوال‌های پرسشنامه با استفاده از نسخه ۲۰ نرم افزار SPSS نسخه ۲۰ محاسبه شد.

یافته‌ها ضریب آلفای کرونباخ ۰/۶۴ است که به سطح قابل قبول برای همخوانی درونی در سطح آیتم‌ها (۰/۷۰-۰/۹۵) بسیار نزدیک است. تحلیل عامل نشان داد با حداقل ۷۲٪ پوشش واریانس می‌توان سوالات پرسشنامه بی ثباتی مج پای کامبرلند را در ۴ دسته قرار داد. برای نمره کل CAIT، ضریب همبستگی ICC در آزمون-بازآزمون ۰/۹۵ ($P<0/001$) محاسبه شد که نشان‌دهنده تکرارپذیری عالی نسخه فارسی پرسشنامه است. خطای معیار اندازه‌گیری (SEM) عدد ۱ و کمترین تغییرات قابل قبول (SDC) با ۹۵٪ اطمینان ۰/۷۶ بدست آمد.

نتیجه‌گیری نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد که نسخه فارسی پرسشنامه بی ثباتی مج پای کامبرلند، می‌تواند به عنوان ابزاری پایا برای تشخیص بی ثباتی و سنجهش تغییرات ناشی از مداخلات درمانی در ورزشکاران مبتلا به بی ثباتی فانکشنال مج پا مورد استفاده قرار گیرد.

کلیدواژه‌ها:

بی ثباتی، فانکشنال مج پا، پرسشنامه CAIT، پایا

براساس برآوردهای انجامشده، از هر ۱۰۰۰ نفر، یک نفر در روز دچار پیچ خوردنگی مج پا می‌شود [۳]. این ضایعه در آسیب‌های ورزشی و معمولاً به علت اینتورشن شدید به همراه پلانتار فلکشن مج پا اتفاق می‌افتد [۴]. ۴۵٪ آسیب‌ها در حین فعالیت‌های ورزشی، ۲۰٪ در حین رقابت‌های ورزشی و ۱۶٪ حین کار اتفاق می‌افتد [۵]. پیچ خوردنگی غالباً ساده انگاشته می‌شود و راهکارهای درمانی صحیحی برای جلوگیری از تکرار صدمات

مقدمه

آسیب‌های پا و مج پا از مهم‌ترین دلایل مراجعه به کلینیک‌های پزشکی هستند [۱]. از میان عوامل متفاوتی که منجر به آسیب مج پا می‌شود، پیچ خوردنگی لیگامان‌های خارجی^۱، شایع‌ترین آنها به حساب می‌آید و ۷۵٪ از آسیب‌های مج پا را دربرمی‌گیرد [۲].

1. Lateral ankle sprain

* نویسنده مسئول:

دکتر نسرین ناصری

نشانی: تهران، خیابان انقلاب، پیچ‌شمیران، دانشکده توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

تلفن: +۹۸ ۶۹۲۱۸۷۱۲ (۹۱۲)

ایمیل: naserins@tums.ac.ir

آنچه که اهمیت این پژوهش را برجسته تر می سازد، حساسیت کار با والدین کودکان کم توان ذهنی است؛ زیرا در بسیاری از موارد والدین کودکان کم توان ذهنی در به کارگیری مهارت های مورد نیاز والدگری و تعامل با فرزند خویش ناتوان هستند. در این راسته، برنامه ریزی آموزشی ای که استفاده از این آموزش ها را دربرگیرد می تواند نقش مهمی در تعامل مادر با کودک کم توان ذهنی ایفا نماید و اهمیت مسئله را بیش از پیش آشکار سازد. بنابراین، هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی آموزش برنامه والدگری مثبت بر تعامل مادر با کودک کم توان ذهنی است.

روش بررسی

تحقیق حاضر، یک مطالعه پیمایشی است. برای انجام این پژوهش، درابتدا طرح به تصویب کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی تهران رسید. پس از کسب مجوز از طراح اصلی پرسشنامه، دکتر ریفساگ، و ترجمه و معادل سازی آیتم ها به روش «بیتون»^۹ و همکاران^{۱۲}، همخوانی درونی^{۱۰} و پایابی آزمون بازار آزمون آن بررسی شد. پرسشنامه مذکور، تک عاملی و دارای ۹ سؤال است. ۴۶ وزرشکار مبتلا به پیچ خوردگی به روش تمنه گیری در دسترس، در زمستان ۱۳۹۲ و بهار ۱۳۹۳ در مطالعه شرکت کردند. در مطالعه حاضر، وزرشکار به کسی اطلاق می شود که تمرينات ورزشی ویژه رشته خود را به صورت مستمر - حداقل سه روز در هفته - از ۶ ماه پیش یا بیشتر انجام داده باشد.

معیارهای ورود افراد به مطالعه شامل گزارش حداقل ۱ مورد پیچ خوردگی مج پا با تشخیص پزشک، گزارش حداقل ۱ مورد خالی کردن ثانویه مج پا منجر به پیچ خوردگی اولیه، داشتن زبان مادری فارسی و حداقل سواد سیکل بود. معیارهای خروج از پژوهش را وجود در در انداخت تحتانی به هر دلیلی غیر از پیچ خوردگی مج پا و انجام مداخلات درمانی بین دو جلسه آزمون تشکیل می داد.

افراد از طریق مراجعه به خانه تکواندوی تهران و دانشکده تربیت بدنی دانشگاه تهران به مطالعه وارد شدند. پیش از شروع آزمون از افراد رضایت نامه کتبی گرفته شد. سپس از طریق مصاحبه، از وجود سابقه پیچ خوردگی خارجی مج پا خالی کردن پا^{۱۱} در افراد اطمینان حاصل گردید. درباره اصطلاح خالی کردن مج پا و نیز پیچ خوردگی خارجی که برای بعضی از شرکت کنندگان نامفهوم بود، توضیح بیشتری داده شد تا افراد درک درستی از معنای آن داشته باشند. خالی کردن مج پا، به صورت «احساس یا وقوع خالی کردن مج پا» تعریف شد تا هر دو مؤلفه این اصطلاح، یعنی حرکت فیزیکی مج پا یا احساس فرد بدون وقوع حرکت فیزیکی در مج پا، را دربرگیرد.

محقق در حین پاسخگویی شرکت کنندگان به پرسشنامه، در محل حضور داشت و از افراد خواسته می شد در صورت ابهام، وی را مطلع سازند. اطلاعات افراد از طریق ۲ پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک و

یا باقی ماندن عالیم صورت نمی گیرد؛ به طوری که بیش از ۷۲٪ از کسانی که متحمل پیچ خوردگی می شوند، نمی توانند به سطح فعالیت پیش از آسیب خود بازگردند. یکی از شایع ترین عوارض به جامانده از پیچ خوردگی، بی ثباتی مزمن مج پا است که به صورت «بی ثباتی قسمت خارجی مج پا به دنبال پیچ خوردگی های مکرر» تعریف می شود [۶].

نتایج مطالعات اخیر نشان می دهد که نگرش و آگاهی بیمار از وضعیت سلامت خود، باید به عنوان مهم ترین ویژگی قضایت در مورد ارزیابی و تأثیر درمان مورد توجه قرار گیرد؛ بنابراین علاوه بر معاینات بالینی، یکی از مهم ترین روش های ارزیابی ضایعات مج پا، پرسشنامه های خوداظهاری است [۷]. یکی از پرسشنامه های اختصاصی در زمینه بی ثباتی مج پا، «پرسشنامه ابزار بی ثباتی مج پای کامبرلند» (CAIT)^۳ محسوب می شود که در سال ۲۰۰۶ توسط هیلر^۹ و همکارانش به زبان انگلیسی طراحی شده است. این ابزار ۹ سؤال دارد و از ۰ تا ۳۰ امتیاز دهنده می شود. مهم ترین ویژگی های این پرسشنامه عبارتند از: ۱- پای مبتلا را به صورت مستقل از پای غیردرگیر ارزیابی می کند و در ضایعات دوطرفه نیز قابل استفاده است؛ ۲- با استفاده از آن می توان به طور اختصاصی میزان بی ثباتی فانکشنال را تعیین کرد [۸].

این ابزار در سال های ۲۰۰۸ و ۲۰۱۲ به زبان های برزیلی-پرتغالی [۹] و اسپانیایی [۱۰] ترجمه و معادل سازی شد و ویژگی های روان سنجی آن مورد بررسی قرار گرفت. در یک مطالعه نقادانه که در سال ۲۰۱۱ توسط «دوناوهو»^{۱۱} و همکارانش انجام شد، ابزار های خوداظهاری موجود در زمینه سنجش بی ثباتی فانکشنال مورد بررسی قرار گرفت. از میان ۷ ابزار موجود، تنها دو پرسشنامه CAIT و All^{۱۰} می توانند بالاطمینان وضعیت بی ثباتی فانکشنال را در فرد پیش بینی کنند و کمترین تغییرات قابل قبول از نظر بالینی را تشخیص دهند [۱۰]. اگرچه دو پرسشنامه FAOS^{۱۲} و FAAM^{۱۱} به فارسی ترجمه و بومی سازی شده است، اما هر کدام از این پرسشنامه ها جنبه های محدودی از مشکلات بیمار را بررسی کرده اند و به موارد مهمی همچون «احساس ناپایداری در وضعیت های مختلف» نپرداخته اند. به علاوه، دو پرسشنامه مذکور طیف وسیعی از بیماران با اختلالات گوناگون در مج پا را بررسی کرده اند و تنهای به مبتلایان پیچ خوردگی اختصاص ندارند. بنابراین، هدف از این مطالعه بررسی پایابی نسخه فارسی ابزار CAIT در وزرشکاران مبتلا به بی ثباتی فانکشنال مج پاست تا بتواند به محققان و درمانگران در تشخیص و سنجش نتایج مداخلات درمانی یاری رساند.

2. Chronic ankle instability

3. Cumberland Ankle Instability Tool

4. Hiller

5. Donahue

6. Ankle Instability Instrument

7. Foot and Ankle Outcome Score

8. Foot and Ankle Ability Measure

9. Beaton

10. Internal consistency

11. Giving way

جدول ۱. اطلاعات جمعیت‌شناختی شرکت‌کنندگان (n=۴۶).

فراوانی	متغیرهای کیفی	
۲	سیکل	
۱۴	دبلیم	
۱	فوق دبلیم	سطح تحصیلات
۲۲	لیسانس	
۷	فوق لیسانس	
۱۱	چپ	
۳۵	راست	
۱۱	چپ	سمت درگیر
۳۵	راست	
۴	زیر وزن (۱۸/۵-۱۶)	شاخص توده بدنی
۳۳	طبیعی (۲۵-۱۸/۵)	
۹	دارای اضافه وزن (۳۰-۲۵)	

توابع ختنی

پرسشنامه، طی یک جلسه کارشناسی، نسخه نهایی به همراه تمامی گزارش‌ها توسط محققان طرح بررسی شد و در یک جلسه مشترک نتیجه نهایی گرفته شد. نسخه پیش‌نهایی به دست آمده به منظور بررسی از نظر سلیسی و روانی و نامفهوم‌بودن پرسش‌وپاسخ‌ها در یک نمونه انتخابی شامل ۳۰ بیمار مورد نظر سنجی و بررسی قرار گرفت. در نهایت، این نسخه از پرسشنامه برای طراح اصلی طرح، دکتر ریشاگ، ارسال گردید و مورد تأیید ایشان قرار گرفت.

از میان شرکت‌کنندگان در طرح، ۱ خانم ۴۹ ساله که به سؤالات ۳ و ۶ بهدلیل عدم تجربه گزینه‌های مورد سؤال پاسخ نداده بود، از مطالعه حذف شد. بنابراین در این مطالعه، تعداد ۴۶ ورزشکار با میانگین سنی $۲۴/۹۶ \pm ۸/۳۲$ (بادامنه ۱۴ تا ۵۰ سال) شرکت کردند که ۳۲ نفر از آنها زن و ۱۴ نفر مرد بودند. این افراد از بین ورزشکارانی که در سطوح مختلف عضو تیم‌های باشگاهی بودند، انتخاب شدند. از میان افراد شرکت کننده ۳۳ نفر در جواب به سؤال مربوط به سطح فعالیت بدنی، گزینه «در حد ورزش حرفاًی»، از ۶ ماه پیش یا بیشتر به طور مستمر» و ۱۳ نفر باقیمانده گزینه «ورزش منظم تقریبی دارم، از ۶ ماه پیش یا بیشتر به طور مستمر» را انتخاب کردند. نمره کل پرسشنامه CAIT در هر دو بار سنجش با آزمون S-5K^{۱۲}، از توزیع طبیعی برخوردار بود ($P > 0/05$). اطلاعات جمعیت‌شناختی افراد شرکت‌کننده در جدول شماره ۱ آورده شده است.

مدت زمانی که از آسیب اولیه شرکت‌کنندگان می‌گذشت، از ۱ ماه تا ۱۴ سال متغیر بود (با میانگین و انحراف معیار $۳۹/۶ \pm ۳۷/۵$). همچنین، تعداد پیچ خوردگی‌هایی که شخص را از انجام فعالیت‌های

نسخه فارسی پرسشنامه CAIT طی یک جلسه جمع‌آوری می‌شد و بهمنظور بررسی تکرارپذیری آزمون بازآزمون از آنها خواسته می‌شد تا با فاصله ۷ روز بدون انجام هیچ گونه مداخله درمانی، دومرتبه پرسشنامه CAIT را تکمیل کنند. تجزیه و تحلیل آماری داده‌های این مطالعه با نسخه ۲۰ نرم‌افزار SPSS انجام گرفت.

در این مطالعه همخوانی درونی با آلفای کرونباخ محاسبه شد و برای بررسی تکرارپذیری آزمون بازآزمون بهمنظور مقایسه با مطالعات دیگر، هر دو روش همبستگی با محاسبه ضریب پیرسون و محاسبه ضریب همبستگی درون‌گروهی (ICC^{۱۳}) در دو بار سنجش در نمونه‌ها استفاده شد. اگرچه ICC به عنوان معیار دقیق‌تری برای اعلام تکرارپذیری بین دفعات آزمون پذیرفته شده است [۱۳]، مقدار ICC بین عدد ۰ (کاملاً تکرارنایپذیر) تا عدد ۱ (کاملاً تکرارپذیر) متغیر است. تکرارپذیری مطلق با استفاده از شاخص خطای معیار اندازه‌گیری (SEM)^{۱۴} و کوچک‌ترین تغییر قابل قبول در نمره پرسشنامه با گزارش گردید. بهمنظور تعیین تعداد عوامل مؤثر در آزمون، از تحلیل عاملی، روش مؤلفه‌های اصلی و نوع دوران وری مکس^{۱۵} بافرض اینکه عامل‌ها مستقل باشند، استفاده شد [۱۴].

یافته‌ها

در طی مراحل اولیه ترجمه، چندین لغت و عبارت وجود داشتند که معادل فارسی آنها، مورد بحث قرار گرفت. پس از ترجمه پیشرو و پسرو

12. Intraclass correlation coefficient

13. Standard error of measurement

14. Smallest detectable change

15. Varimax

جدول ۲. مقدار آلفای کرونباخ با حذف هر یک از سوالات.

شماره سؤال	مقدار ضریب آلفای کرونباخ
۱	.۰/۶۴
۲	.۰/۶۱
۳	.۰/۶۵
۴	.۰/۶۲
۵	.۰/۶۳
۶	.۰/۶۱
۷	.۰/۵۷
۸	.۰/۶۲
۹	.۰/۶۴

توانبخشی

نمره کل پرسشنامه کامبرلنده ۰/۹۵ و با ۹۵٪ حدود اطمینان، بین ۰/۹۲ تا ۰/۹۷ مشاهده شد ($P < 0/001$) که نشان دهنده تکرارپذیری عالی نسخه فارسی این پرسشنامه است. میزان تکرارپذیری مطلق نیز براساس نمره SEM ۱ به دست آمده است. علاوه بر این، کمترین تغییرات قبل مشاهده (SDC) برای پرسشنامه کامبرلنده با ۹۵٪ اطمینان، ۰/۷۶ محاسبه شده است.

بحث

با توجه به شیوع بالای پیچ خوردگی مچ پا در ورزشکاران و بی ثباتی ای که به دنبال آن در مچ پای آسیب دیده ایجاد می شود، وجود ابزاری برای سنجش این بی ثباتی در جامعه فارسی زبان، به ارزیابی و درمان این گروه از بیماران کمک بسیاری خواهد کرد. یکی از ابزارهای سنجش بی ثباتی، پرسشنامه CAIT است که برای استفاده از آن، ابتدا می بایست با رعایت اصول ترجمه، به زبان فارسی ترجمه می شد. طی انجام مراحل ترجمه، با سعی در حفظ

روزانه بازداشته است از ۱ تا ۱۷ بار متغیر بود. البته ۹۵٪ افراد از ۱ تا ۱۰ بار پیچ خوردگی را گزارش کرده بودند (با میانگین و انحراف معیار $4/09 \pm 3/43$). ۱۱ نفر از ورزشکاران دارای آسیب دوطرفه بودند که از آنها خواسته شد پرسشنامه را برای سمتی که در گیری بیشتری دارد، کامل کنند. میانگین نمره کامبرلنده این افراد در هفته اول $17/44 \pm 4/56$ با دامنه ۶ تا ۲۵ و در هفته دوم $17/41 \pm 4/56$ با دامنه ۵ تا ۲۶ بوده است.

مطابق با نتایج به دست آمده، ضریب آلفای کرونباخ بین آیتم های نسخه فارسی پرسشنامه CAIT .۰/۶۴ است که در صورت حذف هر یک از سوالات تغییر قابل توجهی در ضریب آلفای کرونباخ به وجود نمی آید (جدول ۲). انجام تحلیل عامل نشان داد که با حداقل ۷۲٪ پوشش واریانس می توان سوالات آزمون CAIT را در ۴ زیر گروه قرار داد (جدول ۳).

ضریب همبستگی ICC به منظور بررسی تکرار پذیری نسبی برای

جدول ۳. عوامل تشکیل دهنده پرسشنامه و همخوانی هر یک از سوالات با عامل مربوطه.

عوامل سازنده پرسشنامه	سوالات تشکیل دهنده هر عامل	ارتباط هر سؤال با عامل مربوطه	مقدار آلفای کرونباخ در هر عامل	دورصد پوشش واریانس هر یک از عامل ها
عامل ۱	۲	.۰/۷۵	۰/۶۷	۲۸/۶۵
	۳	.۰/۷۲		
	۵	.۰/۷۹		
	۷	.۰/۸۲		
عامل ۲	۸	.۰/۷۹	۰/۵۴	۱۶/۶۵
۹	.۰/۸۴			
عامل ۳	۱	.۰/۷۶	۰/۵۱	۱۵/۳۱
۶	سوال ۱			
عامل ۴	۴	.۰/۸۴	۰/۷۴	۱۱/۶۳
۶	سوال ۶	.۰/۷۴		

توانبخشی

از سؤالات، مقدار آلفای کرونباخ بین ۰/۵۶ تا ۰/۶۴ قرار داشت.

ضریب تکرارپذیری آزمون-بازآزمون نسخه فارسی، نشان‌دهنده سطح بالای پایایی نسبی آن است که به نسخه اصلی و نسخه‌های برزیلی-پرتقالی و اسپانیایی-که در آن ضرایب ICC به ترتیب ۰/۹۶، ۰/۹۷ و ۰/۹۵ گزارش شده است-، شباهت دارد [۹، ۸]. فاصله میان دو تکرار، ۷ روز بود که مطابق با منابع موجود مدت زمان مناسبی برای تکرار آزمون است [۱۵ و ۱۴]. بر همین اساس، نسخه فارسی CAIT می‌تواند به عنوان یک ابزار پایا و تکرارپذیر برای ارزیابی بی‌ثباتی‌های مزمن مج پا مورد استفاده قرار گیرد.

مقدار SEM به دست آمد، خطای کم پرسشنامه کامبرلند را نشان می‌دهد که بدليل گزارش نشدن این معیار در نسخه‌های پیشین، امکان مقایسه وجود ندارد. کمترین تغییرات قابل مشاهده (SDC) در نمره کل پرسشنامه کامبرلند نیز نشان می‌دهد هنگام انجام مداخلات به منظور بهبود بی‌ثباتی، تغییرات نمره کل پرسشنامه باید بیشتر از ۲/۷۶ باشد تا از نظر بالینی معنادار شود.

نتیجه‌گیری

نتایج مطالعه حاضر نشان می‌دهد که «پرسشنامه بی‌ثباتی مج پای کامبرلند» می‌تواند به عنوان ابزاری با تکرارپذیری عالی و همخوانی درونی قابل قبول، برای ارزیابی و درمان ورزشکاران مبتلا به بی‌ثباتی فانکشنال مج پا در تحقیقات و کلینیک‌های درمانی بهویژه کلینیک‌هایی در حوزه آسیب‌های ورزشی استفاده شود.

منابع

- [1] Negahban H, Mazaheri M, Salavati M, Sohani SM, Askari M, Fanian H, et al. Reliability and validity of the Foot and Ankle Outcome Score: a validation study from Iran. Clinical Rheumatology. 2010; 29(5):479-86.
- [2] Kisner C, Colby LA. Therapeutic exercise: foundations and techniques. 5th edition. Philadelphia: F.A. Davis Company; 2007, pp: 777-9.
- [3] Cruz-Diaz D, Hita-Contreras F, Lomas-Vega R, Osuna-Perez M, Martinez-Amat A. Cross-cultural adaptation and validation of the Spanish version of the Cumberland Ankle Instability Tool (CAIT): an instrument to assess unilateral chronic ankle instability. Clinical Rheumatology. 2012; 32(1):91-8.
- [4] Hertel J. Functional anatomy, pathomechanics, and pathophysiology of lateral ankle instability. Journal of Athletic Training. 2002; 37(4):364.
- [5] Salavati M, Sarafzadeh J, Hayati M, Ashayeri H, Keihani MR. [Interaction between two auditory short-term memory tasks and postural stability in patients with functional ankle instability]

ماهیت نسخه اصلی، تغییرات مختصری در متن پرسشنامه اعمال شد. به جز یک مورد که بدليل سن بالا و عدم تجربه نتوانست پاسخگوی سؤالات باشد، افراد شرکت‌کننده به همه سؤالات پاسخ دادند. بهنظر می‌رسد نسخه فارسی پرسشنامه بی‌ثباتی مج پای کامبرلند، برای عموم جامعه قبل فهم بوده باشد.

با توجه به سؤالات و گزینه‌های پاسخ پرسشنامه کامبرلند و وجود مواردی همچون تغییر جهت ناگهانی، پرش و لی‌لی کردن و دویدن روی سطوح ناصاف، ترجیح داده شد افراد این مطالعه از میان ورزشکاران انتخاب شوند تا عدم تجربه افراد غیرورزشکار در این نوع فعالیت‌ها باعث خطا در امتیاز کسب شده نشود؛ همچنان که بر اساس نظر نویسنده نسخه اصلی پرسشنامه، تحلیل «راش» انجام شده نشان می‌دهد بعضی از افراد شرکت‌کننده بدليل نامفهوم بودن واژه SPORT در تعدادی از سؤالات، گزینه دیگری را انتخاب کرده‌اند.

در این مطالعه، ضریب آلفای کرونباخ ۰/۶۴ به دست آمد که به سطح قابل قبول برای ثبات درونی بسیار نزدیک است و نشان می‌دهد سؤالات نسخه فارسی پرسشنامه کامبرلند یک مفهوم واحد را ارزیابی می‌کنند [۱۴]. تحلیل عامل انجام شده روی داده‌ها نشان داد که با ۷۲٪ پوشش واریانس می‌توان سؤالات آزمون را در ۴ زیرگروه قرار داد که بهنظر می‌رسد طیف نسبتاً ضعیف آلفای مشاهده شده میان آیتم‌ها را می‌توان به آن نسبت داد. بر اساس طبقه‌بندی‌ای که از تحلیل عامل‌ها به دست آمده، سؤال ۱ که تنها سؤال مربوط به درد است در یک زیرگروه جدا قرار می‌گیرد. افراد شرکت‌کننده در طرح، از ورزشکاران و در بعضی موارد از اعضای تیم ملی بودند که انتظار می‌شوند، آستانه درد بالایی داشته باشند.

داده‌ها نشان می‌دهد که ۱۷٪ از افراد شرکت‌کننده با وجود بی‌ثباتی در فعالیت‌های ورزشی، گزینه «هیچ وقت در مج پا احساس درد ندارم» را انتخاب کردند و این امر تا حدی ثبات درونی آیتم‌ها را کم می‌کند. بنابراین، همان‌طور که انتظار می‌رفت و در نسخه اصلی نیز به آن اشاره شده بود، درد قسمتی از ساختار بی‌ثباتی فانکشنال مج پا^۷ به حساب نمی‌آید [۸]. علاوه‌براین، آیتم‌های ۴ و ۶ که در آن از فعالیت‌های نسبتاً سنجینی مانند پرش، لی‌لی کردن و پایین‌رفتن از پله‌ها یادشده، در یک گروه قرار گرفته‌اند و طبیعی است که افراد در انجام این گونه فعالیت‌ها احساس بی‌ثباتی بیشتری داشته باشند و امتیاز کمتری نسبت به دیگر سؤالات که بی‌ثباتی را در فعالیت‌های سبک و کارهای روزمره می‌سنجند، کسب کنند. تحلیل عامل برای نسخه اصلی انجام نشده است، اما نسخه اسپانیایی با ۶۶٪ پوشش واریانس، ۳ زیرگروه را گزارش کرده است [۳]. مشابه نسخه برزیلی-پرتقالی، در پرسشنامه کامبرلند با حذف هیچ‌یک از سؤالات، ضریب آلفای کرونباخ افزایش چشمگیری را دیده نشد؛ بنابراین، نمی‌توان تأثیر هیچ‌کدام از آیتم‌ها را بیشتر از دیگری دانست. با حذف هر یک

17. Functional ankle=instability

and healthy subjects (Persian)]. Journal of Rehabilitation. 2010; 11(1):34-39.

[6] Hiller CE, Kilbreath SL, Refshauge KM. Chronic ankle instability: Evolution of the model. Journal of Athletic Training. 2011; 46(2):133.

[7] Eechaute C, Vaes P, Duquet W. The chronic ankle instability scale: Clinometric properties of a multidimensional, patient-assessed instrument. Physical Therapy in Sport. 2008; 9(2):57-66.

[8] Hiller CE, Refshauge KM, Bundy AC, Herbert RD, Kilbreath SL. The Cumberland ankle instability tool: A report of validity and reliability testing. Archives of Physical Medicine and Rehabilitation. 2006; 87(9):1235-41.

[9] de Noronha M, Refshauge KM, Kilbreath SL, Figueiredo VG. Cross-cultural adaptation of the Brazilian-Portuguese version of the Cumberland Ankle Instability Tool (CAIT). Disability & Rehabilitation. 2008; 30(26):1959-65.

[10] Donahue M, Simon J, Docherty CL. Critical Review of Self-Reported functional ankle instability measures. Foot & Ankle International. 2011; 32(12):1140-46.

[11] Mazaheri M, Salavati M, Negahban H, Sohani SM, Taghizadeh F, Feizi A, et al. Reliability and validity of the Persian version of Foot and Ankle Ability Measure (FAAM) to measure functional limitations in patients with foot and ankle disorders. Osteoarthritis and Cartilage. 2010; 18(6):755-9.

[12] Beaton DE, Bombardier C, Guillemin F, Ferraz MB. Guidelines for the process of cross-cultural adaptation of self-report measures. Spine. 2000; 25(24):3186-91.

[13] Ebrahimi I, Jafari H, Salavati M, Kamali M, Fata L. [Psychometric Properties of the Persian version of the Tampa Scale for fear of movement in Iranian patients with low back pain (Persian)]. Journal of Rehabilitation. 2010; 11(1):15-22

[14] Terwee CB, Bot SD, de Boer MR, van der Windt DA, Knol DL, Dekker J, et al. Quality criteria were proposed for measurement properties of health status questionnaires. Journal of Clinical Epidemiology. 2007; 60(1):34-42.

[15] Salavati M, Ekhbabi B, Kazem-nejad A, Saraei-Pour S. [Translation and cross cultural adaptation of Knee Injury and Osteoarthritis Outcome Score (KOOS) and determine reliability in Iranian patient with knee osteoarthritis (Persian)]. Journal of Rehabilitation. 2010; 8(1):42-6.

